

ВІДГУК
ОФІЦІЙНОГО ОПОНЕНТА

на дисертаційну роботу Кириченко Оксани Сергіївни
«Інвестиційне забезпечення інноваційного розвитку
промисловості України»,
подану на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук
за спеціальністю 08.00.03 – економіка та управління національним
господарством (економічні науки)

Вивчення дисертаційної роботи на тему **«Інвестиційне забезпечення інноваційного розвитку промисловості України»**, автореферату та опублікованих праць Кириченко О.С. дозволяє сформулювати наступні узагальнені висновки, щодо актуальності обраної теми, ступеня обґрунтованості наукових положень, наданих рекомендацій, їх достовірності, новизни та повноти викладення в опублікованих працях.

1. Актуальність обраної теми та її зв'язок із науковими програмами

Сучасний світовий економічний розвиток характеризується глобалізацією та інтеграцією, активною взаємодією та швидкими змінами у виробничих і цифрових технологіях, процесах інтелектуалізації праці, що набуває особливого значення та актуальності в умовах переходу до технологій Четвертої промислової революції та «Індустрії 4.0». Економічне зростання і рейтинг країни у світовій економіці визначаються її технологічним, інтелектуальним капіталом, здатністю генерувати нові ідеї та впроваджувати їх у життя формуючи сучасну модель суспільно-економічного розвитку на засадах активного впровадження провідних інноваційних технологій. Високий рівень конкуренції на глобальних економічних ринках промислової продукції, значна динаміка створення техніко-технологічних інновацій в промисловості, динамічне впровадження процесів цифровізації, інформатизації, автоматизації процесів виробництва на засадах нових революційних технологій потребують не менш інтенсивної динаміки та значних

обсягів інвестиційного забезпечення, без якого техніко-технологічне оновлення та перехід на новий техніко-технологічний рівень розвитку є неможливим. Необхідність оновлення техніко-технологічних баз, процесів виробництва та реалізації промислової продукції переходу вітчизняної промисловості на новий рівень технологічного розвитку зумовлює актуальність проблем інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України.

Відповідно до цього, особливої актуальності та значення набувають дослідження із питань обґрунтування теоретико-методологічних засад та науково-практичних рекомендацій, щодо інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України.

Об'єктивність та логіка наведених аргументів свідчить про актуальність, наукову значимість і практичну направленість дисертаційного дослідження Кириченко О.С. «Інвестиційне забезпечення інноваційного розвитку промисловості України».

Дисертаційна робота пов'язана з плановими науково-дослідними роботами кафедри управління фінансово-економічною безпекою Університету економіки та права «КРОК» з темою «Інноваційні механізми комплексного забезпечення економічної безпеки в умовах кризи» (номер державної реєстрації: 0120U101880) де автор здійснено обґрунтування теоретико-методологічних засад та науково-практичні рекомендації з інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України як основи економічної системи країни, яка забезпечує не лише значну частку ВВП, товарне насичення внутрішнього ринку, соціально-економічне забезпечення, занятість населення, регіональний розвиток, та виступає основою формування і забезпечення економічної безпеки держави її стабільності та економічної незалежності, як невід'ємної складової національної безпеки країни.

2. Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх достовірність та новизна

Наукові положення, висновки та рекомендації, що містяться у дисертації та виносяться на захист, є цілком теоретично обґрунтованими й містять результати їх практичного використання. Їх виклад супроводжується критичним оглядом та

посиланням дисертанта на результати наукових робіт вітчизняних та закордонних науковців за обраною темою, вдалим застосуванням загальнонаукових принципів проведення досліджень, використанням сучасного методичного інструментарію та засобів обробки вихідної інформації.

Достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій підтверджується використанням широкої інформаційної бази за темою дисертації, в т.ч. офіційних статистичних даних, нормативно-правових актів, які стосуються інноваційної діяльності, монографій, численних наукових публікацій вітчизняних та зарубіжних вчених-економістів, Інтернет-джерел.

Автор достатньою повно та достовірно характеризує мету дисертаційного дослідження, яка полягає в обґрунтуванні теоретико-методологічних засад та науково-практичних рекомендацій з інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України.

Дисертаційна робота складається зі вступу, п'яти розділів, загальних висновків, списку використаних джерел, додатків.

У вступі обґрунтовано актуальність теми дисертації, визначено мету, наукову проблему, завдання, об'єкт і предмет дослідження, відображено наукову новизну та практичне значення одержаних результатів, подано відомості, щодо апробації та публікації результатів дослідження.

У розділі 1 «Теоретичні засади еволюції та інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості» здійснено дослідження етапів промислового розвитку та узагальнення факторів еволюціонування промисловості (с. 39-56); визначено концептуальні засади інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості (с. 57-73); розглянуто світовий досвід державної політики регулювання інвестиційних процесів на різних етапах промислово-технологічного розвитку (с. 73- 95).

У розділі 2 «Методологія дослідження процесів інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості» досліджено поняття і методологію модернізації та інноваційного розвитку промисловості (с. 100-126), узагальнено механізми та інструментарій системи державного регулювання інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості (с. 126-144); узагальнено визначальні тенденції Четвертої промислової революції та здійснено їх проєкцію на формування інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості (с. 145-165).

У розділі 3 «Аналіз стану інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України» здійснено аналіз стану промисловості України в умовах переходу до нових технологій, (с. 171-201), досліджено сучасні проблеми впровадження технологій Четвертої промислової революції та Індустрії 4.0. в Україні (с. 202-217); здійснено оцінювання рівня інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості регіонів України (с. 218-236).

У розділі 4 «Обґрунтування засад державного регулювання інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України» обґрунтовано концепцію розвитку промисловості України на засадах «Індустрії 4.0» (с. 243-264); удосконалено інституційний базис інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України (с. 264-286); формалізовано застосування програмно-цільового підходу в інвестиційному забезпеченні інноваційного розвитку промисловості України (с. 287- 315).

У розділі 5 «Пріоритетні напрями інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України» визначено напрями розвитку сфери науково-технологічної діяльності із впровадженням нових технологій в Україні (с. 319-332); сформовано механізм венчурного фінансування інноваційної діяльності, реалізації інвестиційно-інноваційних проектів (с. 333-360); розроблено механізм впровадження публічно-приватного партнерства в інвестиційному забезпеченні інноваційного розвитку промисловості (с. 361-373).

Наукова новизна дисертації полягає, зокрема, у наступних конкретних результатах, отриманих особисто дисертантом (у порядку викладу матеріалу):

– застосовано технологічно-еволюційній підхід до дослідження промислового розвитку в аспекті ідентифікації взаємозв'язку та взаємозалежності його етапів, що обумовлюється як інноваційно-науковими, техніко-технологічними чинниками так і економічними, суспільно-історичними подіями, а узагальнення тенденцій еволюціонування виявило фактори безпосереднього впливу на стан розвитку промисловості, формування та стратегічне спрямування яких забезпечить досягнення більш високого її техніко-технологічного рівня (с. 55);

– з'ясовано сутнісні характеристики поняття інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку як сукупності механізмів, методів, засобів, інструментів державної економічної політики, а також єдності дій держави, бізнесу та суспільних ринкових інститутів із метою формування, залучення,

акумулювання, інвестиційних ресурсів та їх розподіл, спрямування на фінансування проектів інноваційного, техніко-технологічного розвитку промисловості країни, забезпечення її переходу на новий більш високий рівень технологічності, що на відміну від існуючих визначає пріоритетність впровадження механізму публічно-приватного партнерства як ключового у інвестиційному забезпеченні ефективного промислового розвитку (с. 73);

– застосовано комплексний підхід до формування ключових векторів інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку таких як: інноваційно-технологічне оновлення промислового комплексу із метою переходу на новий рівень технологічного устрою; зміну структури інвестицій відповідно до процесів розвитку промисловості; реалізацію політики локалізації впровадження технологічних інновацій, що дозволяє обґрунтувати стратегічні інструменти державної промислової політики спрямовані на інвестиційне забезпечення системного техніко-технологічного розвитку промисловості (с. 70-73);

– розроблено механізм інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України із ідентифікацією його складових: об'єктів, суб'єктів, мети, принципів, функцій, нормативно-правового, інституційного, інформаційного, інфраструктурного забезпечення процесів функціонування; із урахуванням впливу механізмів та інструментарію державного регулювання інвестиційного забезпечення інноваційного промислового розвитку та дії ринкових та внутрішньо господарських механізмів інвестиційного забезпечення, форм та засобів їх реалізації, що разом складають концепт інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості (с. 135);

– узагальнено комплекс механізмів інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості, а саме: інституційно-правового, економічного, організаційного механізмів та інструментарію за кожним із них, який додатково містить механізм технологічної інтеграції застосування якого забезпечуватиме пріоритетне інноваційно-технологічне впровадження змін та є необхідним в державному регулюванні інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості (с. 143);

– окреслено проекцію інвестиційного забезпечення інноваційного промислового розвитку, яка дає можливість виявити найбільш пріоритетні напрями-вектори сучасних індустріальних змін, а формування та реалізація

державної політики за цими напрямками визначає зміст фінансово-інвестиційної підтримки впровадження інновацій у розвитку промисловості країни (с. 161-162);

– сформовано модель розрахунку Індексу інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України, за окремими регіонами (областями) та загального інтегрального Індексу інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості, який характеризує різні аспекти інноваційної діяльності і може застосовуватися із метою оцінки стану інвестиційного забезпечення інноваційного техніко-технологічного розвитку як окремих регіонів так і України, в цілому (с. 231);

– обґрунтовано концепцію та методологічні положення розвитку промисловості України на засадах «Індустрії 4.0» в умовах Четвертої промислової революції як систему фундаментальних постулатів, що формалізують мету, основні цілі, основоположні принципи, напрями розвитку, а також перелік державних цільових програм для подальшого впровадження дій за визначеними напрямками, які формують нову концептуально-методологічну парадигму розвитку промисловості «Індустрія 4.0.» в Україні (с. 243-263);

– науково обґрунтовано впровадження системного підходу до удосконалення інституційного базису розвитку промисловості «Індустрії 4.0» з реалізацією змін державної промислової політики, структурної політики, удосконаленням інституційної, інвестиційної, фінансово-кредитної, науково-технічної, інноваційної, кадрової і регіональної політик; нормативно-правового забезпечення промисловості, що формує концептуальний базис високотехнологічного промислового розвитку, активує процеси зміни структури національної промисловості зі зростанням часток високотехнологічних галузей та розвитком нових галузей, виробництвом товарів імпортозаміщення, зміною структури експорту та імпорту продукції, цифровізацією промисловості, сприятиме розбудові вертикально і горизонтально інтегрованих промислових комплексів (с. 264-286);

– сформовано структурно-ієрархічний комплекс державних цільових програм розвитку промисловості України на засадах «Індустрії 4.0», що є «деревом» цільових взаємопов'язаних стратегічних рішень, реалізація яких, на відміну від існуючих підходів, забезпечить впровадження системного оновлення та розвитку за чотирма базовими напрямками державних цільових програм: розвитку наукових досліджень в сфері інноваційних технологій; розвитку

промисловості України «Індустрія 4.0»; розвитку інститутів спільного інвестування; та розвитку відновлюваної енергетики та енергетичної системи «Енергія 4.0»; запроектоване у часі впровадження та реалізація яких дасть можливість ініціювати та реалізувати пріоритетні проекти створення інновацій, їх впровадження на оновлених промислових потужностях, забезпечить зростання інвестиційної активності та формування потужного інвестиційного середовища на засадах публічно-приватного партнерства, дасть можливість розбудувати незалежну збалансовану енергетичну систему, що разом забезпечуватиме розвиток промисловості як основи сталого функціонування економічної системи країни, високого рівня її економічної безпеки та майбутнього розвитку (с. 287-308);

– формалізовано програмно-цільовий підхід, що дає можливість прийняти та реалізувати планові рішення в інвестиційному забезпеченні інноваційного розвитку промисловості України завдяки застосуванню системи та елементів програмно-цільового планування (с. 287-289);

– визначено напрями, заходи та інструменти державної політики в регулюванні та стимулюванні розвитку сфери науково-технологічних розробок із впровадженням нових, революційних технологій, що складаються із трьох основних ключових компонент: забезпечення державної підтримки та стимулювання науково-технічної діяльності; сприяння у просуванні новостворених інновацій в промислове виробництво; формування та розбудови екосистеми «Індустрії 4.0»; комплексне, системне впровадження яких дасть можливість перевести інноваційну діяльність в Україні на новий рівень високотехнологічного цифрового розвитку та забезпечить потужну інтеграцію, промислове впровадження новостворених інновацій, зміцнити взаємозв'язок науки, освітньої сфери та промислового виробництва і на його основі розбудувати нову потужну національну екосистему «Індустрії 4.0» в Україні (с. 319-332);

– встановлено інституційно-організаційний механізм державного регулювання венчурного інвестування як сукупність дій, заходів державного регулювання із застосуванням інструментів інституційного, нормативно-правового регулювання, організаційного забезпечення, стимулювання розвитку венчурного фінансування, що включає механізми: акумулювання ресурсів, розподілу ресурсів, контролю та повернення інвестицій, комплексне та системне застосування яких дасть можливість розбудувати механізми венчурного

фінансування інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості країни (с. 340);

– набули подальшого розвитку особливості застосування інструментів державного регулювання венчурного інвестування які відрізняються поєднанням та узгодженістю і включають інструменти інституційного, нормативно-правового регулювання інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку; організаційного забезпечення та державного стимулювання розвитку венчурного фінансування, і внаслідок цього створюють передумови розвитку венчурного інвестування, формування його нормативно-правового поля для захисту інтересів всіх учасників інвестування та умови постійного надходження інвестицій в процесі інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості (с. 344);

– розроблено механізм формування інституційного базису впровадження публічно-приватного партнерства, із визначенням основних принципів його розбудови та дії, суб'єктів-учасників, їх функцій, що дасть можливість сформувати в країні поле взаємодії держави, наукових інститутів, промисловості, бізнесу, фінансової сфери, міжнародних організацій, суспільства та забезпечить реалізацію цільових державних проектів та програм розвитку промисловості із залученням і цільовим спрямуванням як зовнішніх так і внутрішніх інвестиційних ресурсів (с. 364);

Основні положення дисертації, висновки та пропозиції, що наводяться як логічний підсумок проведеної автором роботи, є достатньо повними та обґрунтованими з високим ступенем наукової аргументації.

3. Практичне значення результатів дослідження

Практична цінність сформульованих у дослідженні висновків та рекомендацій підтверджується використанням його наукових положень, висновків і здобутків державними органами, науковими установами та суспільними організаціями в науково прикладних аспектах формування інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України.

Зокрема, практична цінність сформульованих у дослідженні висновків та рекомендацій підтверджується використанням його наукових положень,

висновків і здобутків державними органами, науковими установами у діяльності з інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості країни. Зокрема, результати дисертаційної роботи впроваджені у практичну діяльність та використовуються при проведенні моніторингу інноваційного розвитку промисловості у діяльності Громадської організації «Інститут соціального і економічного розвитку» (Акт № 80/20 від 29.12.2020 р.). Науково-практичні положення дисертації прийнято до уваги та використано Державною установою «Інститутом досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г.М. Доброва» НАН України (довідка №18/21 від 28.01.2021р.), а також в діяльності «Центру інновацій та технологічного розвитку» НАН України при ДУ «Інституті досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г.М. Доброва» (довідка № 23/21 від 28.01.2021р.). Висновки та пропозиції щодо інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України використані Донецьким науковим центром НАН України і МОН України в ході розробки Стратегії «Платформи сталого розвитку вугільних міст Донецької області» в рамках проектів «Економічна підтримка Східної Європи» (проект ISAID); «Нова енергія – нові можливості для сталого розвитку Донбасу» (Germanwatch, ГО «Альтернатива», ГО «Екодія»); FORBIZ|EU4Business – створення кращого бізнес-середовища» (довідка № 201/1 від 25.06.2021 р.). Наукові результати та практичні рекомендації, що містяться у дисертації впроваджені у діяльності Українського союзу промисловців та підприємців України» (довідка №30/16-1 від 30.06.2021р.). Матеріали дисертаційної роботи використано в роботі Інституту економіки промисловості НАН України при підготовці науково-аналітичної записки «Оцінка інноваційної діяльності регіональних промислових комплексів України» в рамках НДР «Формування інституційного середовища модернізації економіки старопромислових регіонів «України» (0118U004490, 2018-2021 рр.) які надіслано Міністерству освіти та науки України (лист №127/11 від 19.01.2021 р.) та Міністерству розвитку громад та територій України (лист № 127/10 від 19.01.2021 р.; довідка № 127/256 від 6.07.2021р.). Результати дослідження використані в діяльності Комітету Верховної Ради України з питань інтеграції України до Європейського Союзу, при розробці рекомендацій з інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України (довідка № 04-20/16-2021/223462 від 07.07.2021р.). Розроблені науково-практичні результати знайшли практичне застосування у

діяльності Директорату стратегічного планування та європейської інтеграції Міністерства інфраструктури України (довідка №28/21 від 11.01.2021р.). Наукові положення та розроблені пропозиції використані у діяльності Науково-дослідного інституту економічного розвитку (НДІЕР) (Акт №63-с від 9.07.2021р.) та Східноєвропейського центру фундаментальних досліджень (СЦФД) (сертифікат №125/21 від 12.07.2021р.). Результати дослідження використовуються у навчальному процесі на кафедрі управління фінансово-економічною безпекою Університету економіки та права «КРОК» при викладанні дисциплін «Антикризове управління організацією», «Інноваційний менеджмент в системі економічної безпеки» (довідка № 34/13 від 14.06.2021р.).

4. Повнота викладення результатів дисертації в опублікованих працях

Результати дисертаційного дослідження пройшли достатню апробацію на науково-практичних конференціях різного рівня. У цих публікаціях у повній мірі викладені усі наукові результати, отримані дисертантом.

В опублікованих автором роботах знайшли відображення положення, висновки та рекомендації сформульовані в дисертації (45 наукових праць, з них 1 авторська монографія, публікація у колективній монографії, 25 статей у наукових фахових виданнях, у тому числі 18 у наукових фахових виданнях України, внесених до реєстру міжнародних наукометричних баз даних, 18 публікацій тез доповідей). Результати досліджень та рекомендації дисертаційної роботи доповідалися та схвалені на 18 науково-практичних конференціях та засіданнях круглих столів.

Автореферат дисертації Кириченко О.С. у повній мірі відображає зміст, структуру, основні положення, висновки і рекомендації, які виносяться на захист, і є ідентичним результатам дисертаційної роботи.

Ознайомлення з друкованими працями здобувача підтверджує достатній рівень відображення результатів дисертаційної роботи у фахових виданнях та авторефераті. Кількість, обсяг і якість друкованих праць надають авторові право публічного захисту дисертації.

5. Дискусійні положення та зауваження до дисертації

Відзначаючи загальний високий рівень обґрунтованості теоретичних і методичних положень, цілісність роботи та її практичне значення, слід зауважити, що дисертаційне дослідження не позбавлене певних недоліків, а деякі положення вимагають більш глибокого опрацювання та уточнення:

1. На рис 1.1. (с. 42). автором наведено базові чинники, а саме: рівень розвитку наукової та освітньої сфер; розвиток форм організації суспільного виробництва; якість державної економічної та промислової політики; рівень впровадження результатів науково-технічного прогресу; суспільно-політичні умови та геополітичне положення країни; особливості розвитку внутрішнього ринку; природно-кліматичні умови, та інші проте доцільним було б здійснити їх розподіл на чинники які здійснюють безпосередній прямий та на чинники, що здійснюють опосередкований другорядний вплив на процеси формування структури промислового виробництва країни .

2. Як один із інструментів вектору зміни структури інвестицій, відповідно до процесів розвитку промисловості (рис. 1.3. – с. 70) представлено зміну монетарної політики, трансформацію каналів заощаджень у канали інвестицій. Однак у дисертаційній роботі цей інструмент є недостатньо висвітленим та розкритим.

3. У методології аналізування та оцінювання інноваційних процесів У (підрозділ 2.1. – с. 100-126) наведено наукові підходи, моделі та методи що базуються на оцінюванні інноваційної активності та інноваційного потенціалу. Проте доцільним було б зосередитися на дослідженні саме методології оцінювання інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості.

4.У підрозділі 2.3. одними із визначальних тенденцій Четвертої промислової революції зазначено розвиток трансакційних компаній, інтеграцію виробництва, впровадження програм «розумної» спеціалізації (с.161). Вважаємо в цьому контексті доцільним було б більш повне розкриття питання участі вітчизняної промисловості та її продукції у глобальних ланцюгах постачання та як з цим корелюється впровадження «розподіленого виробництва» та «розумного виробництва».

5.Аналізування стану промисловості України в аспектах впровадження змін, в умовах переходу до нових технологій, що здійснено в підрозділі 3.1. не охоплює

всіх процесів та складових, що можуть дати повний та вичерпний аналіз економічного техніко-технологічного, стану, інноваційного розвитку промисловості наявність та ефективність використання ресурсів, обладнання, технологій, кадрових, інтелектуальних ресурсів необхідних для здійснення повного оцінювання стану промисловості в аспектах впровадження революційних змін (с. 171-201).

6. У сформованій автором моделі розрахунку Індексу інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України, за окремими регіонами (областями) та загального інтегрального Індексу інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості, доцільно було б розподілити відібрані автором 18 показників індикаторів на дві окремі групи показники: показники інвестиційного забезпечення та групу показників інноваційного розвитку, що дало би можливість здійснити як загальну так і окрему оцінку інвестиційної та інноваційної складових цієї моделі (с. 227,231).

7. У підрозділі 3.3. (с. 230) дисертації відображені формули визначення вагових коефіцієнтів моделі розрахунку інтегрального індексу інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України, за окремими регіонами (областями). Проте автором не доведено чому саме обрано цю формулу.

8. У підрозділі 4.3. автором обгрунтовано програмно-цільовий підхід в інвестиційному забезпеченні інноваційного розвитку промисловості України. На нашу думку, доцільним було б представлення досвіду й інших країн світу щодо застосування програмно цільового підходу до вирішення завдань соціально-економічного розвитку економіки загалом та промисловості зокрема (с. 287-314).

9. Однією із програм розвитку промисловості України «Індустрія 4.0» представлених в підрозділі 4.3. є Державна цільова програма розбудови інноваційних регіональних кластерів, оскільки впровадження кластерного підходу є важливим та дієвим у розбудові промисловості та зростанні конкурентоспроможності продукції. Проте вважаємо, що питання розбудови інноваційних регіональних кластерів, потребує більш ґрунтовного та детального висвітлення (с. 306-307).

10. У підрозділі 5.2. доцільним було б узагальнити представлену інформацію й навести графічне зображення розкритого механізму прогнозування та управління ризиками у практичній реалізації венчурного фінансування

інвестиційно-інноваційних проєктів (с. 352-358).

Разом із тим, зазначені зауваження носять рекомендаційний характер і не мають суттєвого впливу на загальне позитивне враження від дисертаційної роботи.

6. Загальний висновок

Дисертаційна робота є одноосібною, логічно побудованою, завершеною науковою працею, яка містить вирішення актуальної наукової проблеми, суть якої полягає у необхідності розробки і обґрунтування теоретико-методологічних засад та науково-практичних рекомендацій щодо інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України.

Тема роботи є актуальною та відповідає паспорту спеціальності 08.00.03 – економіка та управління національним господарством (економічні науки).

Дисертаційна робота «Інвестиційне забезпечення інноваційного розвитку промисловості України» за науковою новизною, змістом, обсягом, теоретичним і практичним значенням та оформленням відповідає вимогам пунктів 9, 10, 12, 13, 14 «Порядку присудження наукових ступенів», затвердженого Постановою КМУ № 567 від 24.07.2013 р. (зі змінами), а її автор Кириченко Оксана Сергіївна, заслуговує на присудження наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.03 – економіка та управління національним господарством (економічні науки).

Офіційний опонент:

завідувач кафедри менеджменту і міжнародного підприємництва
Національного університету «Львівська політехніка»,
доктор економічних наук, професор

О.В. Пирог

Підпис О.В. Пирог засвідчую
Вчений секретар Національного університету
«Львівська політехніка»

Р.Б. Брилинський